

ДИРЕКТИВА 2001/42/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 27 юни 2001 година

относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като взеха предвид становището на Комитета за регионите³,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора⁴, в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 21 март 2001 г.,

като имат предвид, че:

(1) Член 174 от Договора предвижда, че политиката на Общността по околната среда следва да допринася, *inter alia*, за съхраняването, защитата и подобряването на качеството на околната среда, защитата на човешкото здраве и благоразумното и рационално използване на природните ресурси и че следва да е основана на принципа за предпазните мерки. Член 6 от Договора предвижда, че изискванията за защита на околната среда следва да бъдат интегрирани при определянето на политиките и дейностите на Общността, и по-специално с оглед подпомагането на устойчивото развитие.

(2) Петата програма за действие по околната среда – Към устойчиво развитие – Европейска общностна програма за политиката и действията по отношение на околната среда и устойчивото развитие⁵, допълнена с Решение № 2179/98/ЕО на Съвета⁶ относно нейния преглед, потвърждава значението на оценяването на вероятните екологични последици на плановете и програмите.

(3) Конвенцията за биологичното разнообразие изисква страните да интегрират, доколкото е възможно и подходящо, съхраняването и устойчивото ползване на

¹ ОВ С 129, 25.4.1997 г., стр. 14 и ОВ С 83, 25.3.1999 г., стр. 13.

² ОВ С 287, 22.9.1997 г., стр. 101.

³ ОВ С 64, 27.2.1998 г., стр. 63 и ОВ С 374, 23.12.1999 г., стр. 9.

⁴ Становище на Европейския парламент от 20 октомври 1998 г. (ОВ С 341, 9.11.1998 г., стр. 18), потвърдено на 16 септември 1999 г. (ОВ С 54, 25.2.2000 г., стр. 76), Обща позиция на Съвета от 30 март 2000 г. (ОВ С 137, 16.5.2000 г., стр. 11) и Решение на Европейския парламент от 6 септември 2000 г. (ОВ С 135, 7.5.2001 г., стр. 155) и Решение на Съвета от 5 юни 2001 г.

⁵ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 5.

⁶ ОВ L 275, 10.10.1998 г., стр. 1.

биологичното разнообразие в съответните секторни или междусекторни планове и програми.

(4) Екологичната оценка е важен инструмент за интегрирането на екологичните съображения в подготовката и приемането на някои планове и програми, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда в държавите-членки, тъй като осигурява такива последици от изпълнението на плановете и програмите, които да се вземат предвид в хода на подготовката и преди приемането им.

(5) Приемането на процедури за екологична оценка на равнище планиране и програмиране следва да облагодетелства начинанията, като предоставя по-последователна рамка, в която да се действа чрез включването на съответната екологична информация при вземането на решения. Включването на по-широка група фактори при вземането на решения следва да допринесе за по-устойчиви и ефективни решения.

(6) Действащите в държавите-членки различни системи на екологична оценка следва да съдържат група общи процедурни изисквания, необходими за постигането на по-високо равнище на защита на околната среда.

(7) Конвенцията за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст на Икономическата комисия на ООН за Европа от 25 февруари 1991 г., която се отнася както до държавите-членки, така и до други държави, поощрява страните по Конвенцията да прилагат принципите ѝ също и към планове и програми; на втората среща на страните по Конвенцията в София на 26 и 27 февруари 2001 г., бе решено да се изготви юридически задължителен протокол относно стратегическата екологична оценка, който би допълнил съществуващите разпоредби за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, с оглед възможното му приемане от Петата министерска конференция „Околна среда за Европа“ на извънредно заседание на страните по Конвенцията, насрочена за май 2003 г. в Киев, Украйна. Системите за екологична оценка на планове и програми, действащи в рамките на Общността, следва да осигурят провеждането на адекватни трансгранични консултации, когато изпълнението на даден план или програма, изготвени от една държава-членка, има вероятност да причинят съществени последици върху околната среда на друга държава-членка. Информацията за планове и програми на други държави следва да бъде представена на реципрочна и еквивалентна основа в рамките на подходяща правна рамка между държавите-членки и тези други държави.

(8) Следователно, необходими са действия на равнище на Общността за създаването на минимална рамка за екологична оценка, която да определя общите принципи на системата за екологична оценка и да оставя подробностите на държавите-членки, имайки предвид принципа за субсидиарност. Действията от страна на Общността не трябва да надхвърлят това, което е необходимо за постигането на целите, посочени в Договора.

(9) Настоящата директива е от процедурно естество и нейните изисквания следва или да бъдат интегрирани в съществуващите процедури в държавите-членки, или да бъдат инкорпорирани в процедури, специално създадени за целта. С оглед избягване дублирането на оценката, държавите-членки следва да имат предвид, където е подходящо, факта, че оценките ще се извършват на различни равнища на йерархия от планове и програми.

(10) Всички планове и програми, които се изготвят за няколко сектора, и които определят рамка за бъдещо съгласие за осъществяване на проекти, вписани в приложения I и II към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁷, както и всички планове и програми, които са определени, че изискват оценка по силата на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. относно опазването на естествените местообитания на дивата флора и фауна⁸ има вероятност да причинят съществени последици върху околната среда и по правило следва да подлежат на системна екологична оценка. Когато те определят използването на малки пространства на местно ниво или представляват незначителни изменения на упоменатите планове или програми, те следва да бъдат оценявани само когато държавите-членки определят, че има вероятност да причинят съществени последици върху околната среда.

(11) Други планове и програми, които определят рамката за бъдещо съгласие за осъществяване на проекти, може да не оказват съществени последици върху околната среда във всички случаи и следва да бъдат оценявани само когато държавите-членки определят, че е вероятно те да имат такива последици.

(12) Когато държавите-членки правят това, те следва да отчитат релевантните критерии, посочени в настоящата директива.

(13) Някои планове и програми не са предмет на настоящата директива поради особените си характеристики.

(14) Когато се изисква оценка по силата на настоящата директива, следва да се изготви екологичен доклад, съдържащ релевантната информация, посочена в настоящата директива, идентифицираща, описваща и оценяваща вероятните значителни екологични последици от изпълнението на плана или програмата, и разумни алтернативи, вземайки предвид целите и географския обхват на плана или програмата; държавите-членки следва да съобщят на Комисията за взетите мерки, които засягат качеството на екологичните доклади.

(15) С оглед допринасяне за по-прозрачното вземане на решения и с цел осигуряване предоставената информация за оценка да е изчерпателна и благонадеждна, необходимо е да се предвиди органите, притежаващи съответни екологични отговорности и обществеността да бъдат консултирани по време на оценката на плановете и програмите, и да се предвидят подходящи срокове, позволяващи достатъчно време за консултации, включително и за изразяването на становище.

(16) Когато изпълнението на даден план или програма, изготвени в една държава-членка, е вероятно да има съществено въздействие върху околната среда на други държави-членки, следва да се предвиди засегнатите държави-членки да влязат в консултации и съответните органи и обществеността да бъдат информирани и да им бъде предоставена възможност да изразят становището си.

(17) Екологичният доклад и становищата, изразени от съответните органи и обществеността, както и резултатите от трансграничните консултации, следва да бъдат

⁷ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, изменена с Директива 97/11/ЕО (ОВ L 73, 14.3.1997 г., стр. 5).

⁸ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 97/62/ЕО (ОВ L 305, 8.11.1997 г., стр. 42).

взети предвид по време на подготовката на плана или програмата и преди приемането им или подлагането на законодателна процедура.

(18) Държавите-членки следва да осигурят, че когато даден план или програма се приемат, съответните органи и обществеността са информирани и релевантната информация им е предоставена.

(19) Когато задължението да се извърши оценка на последиците върху околната среда възниква едновременно по силата на настоящата директива и друго законодателство на общността като Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици⁹, Директива 92/43/ЕИО или Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г., създаваща рамката за действия на Общността в областта на политиката по водите¹⁰, с оглед избягване дублирането на оценката, държавите-членки могат да предвидят координирани или общи процедури, изпълняващи изискванията на релевантното законодателство на Общността.

(20) Първият доклад за приложението и ефективността на настоящата директива следва да се изготви от Комисията пет години след влизането ѝ в сила и през седемгодишни интервали впоследствие. С оглед по-нататъшното интегриране на изискванията за защита на околната среда и отчитане на натрупания опит, първият доклад следва, ако е подходящо, да бъде придружен от предложения за изменение на настоящата директива, и по-специално що се отнася до възможността за разширяване на нейния обхват към други области/сектори и други видове планове и програми,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цели

Целта на настоящата директива е да предостави високо равнище на защита на околната среда и да допринесе за интегрирането на екологичните съображения в подготовката и приемането на планове и програми, с оглед съдействие за устойчиво развитие чрез осигуряване, че в съответствие с настоящата директива, се извършва екологична оценка на определени планове и програми, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда.

Член 2

Дефиниции

За целите на настоящата директива:

- а) „планове и програми“ означава планове и програми, включително тези съфинансирани от Европейската общност, както и всяко тяхно изменение:

⁹ ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 97/49/ЕО (ОВ L 223, 13.8.1997 г., стр. 9).

¹⁰ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

— които подлежат на изготвяне и/или приемане от орган на национално, регионално или местно ниво, или които се изготвят от орган с оглед приемане посредством законодателна процедура от парламента или правителството, и

— които се изискват от закони, подзаконови или административни разпоредби,

б) „екологична оценка“ означава изготвянето на екологичен доклад, провеждането на консултации и вземане предвид на екологичния доклад и резултатите от консултациите при вземането на решения и предоставяне на информация за решението в съответствие с членове 4 - 9;

в) „екологичен доклад“ означава частта от документацията на плана или програмата, съдържаща информацията, изискваща се в съответствие с член 5 и приложение I;

г) „общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното законодателство или практика, техни асоциации, организации или групи.

Член 3

Обхват

1. В съответствие с членове 4—9 екологична оценка се извършва на плановете и програмите, посочени в параграфи 2—4, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда.

2. В съответствие с параграф 3 екологична оценка се извършва за всички плановете и програми:

а) които се изготвят за селското и горското стопанство, риболова, енергетиката, промишлеността, транспорта, управлението на отпадъците, далекосъобщенията, туризма, градско и териториално планиране или земеползване и които определят рамката за даването на съгласие за бъдещо развитие на проектите, изброени в приложения I и II към Директива 85/337/ЕИО, или

б) които, с оглед вероятните последици върху местата, са били определени, че изискват оценка в съответствие с членове 6 или 7 от Директива 92/43/ЕИО.

3. Плановете и програмите, предвидени в параграф 2, които определят използването на малки площи на местно ниво, както и незначителните изменения на плановете и програмите, предвидени в параграф 2, изискват екологична оценка само когато държавите-членки определят, че е вероятно те да имат съществени последици върху околната среда.

4. Държавите-членки определят дали други плановете и програми освен тези, предвидени по параграф 2, които определят рамката за даването на съгласие за бъдещо развитие на проекти, е вероятно да имат съществени последици върху околната среда.

5. Държавите-членки определят дали плановете и програмите, предвидени по параграфи 3 и 4 е вероятно да имат съществени последици върху околната среда било

чрез тяхното разглеждане за всеки случай поотделно, или чрез уточняване на видовете планове и програми, или пък чрез комбиниране на двата подхода. За тази цел държавите-членки във всички случаи ще отчитат релевантните критерии, посочени в приложение II, с оглед осигуряване на плановете и програмите, които е вероятно да имат съществени последици върху околната среда, да се обхващат от настоящата директива.

6. При разглеждането на всеки случай поотделно или при уточняване на видовете планове и програми в съответствие с параграф 5, органите, посочени в член 6, параграф 3 се консултират.

7. Държавите-членки осигуряват заключенията вследствие параграф 5, включително причините да не се изисква екологична оценка вследствие на членове 4—9, да бъдат предоставени на обществеността.

8. Следните планове и програми не са предмет на настоящата директива:

- планове и програми, чиято единствена цел е да обслужват националната отбрана или гражданско извънредно положение,
- финансови или бюджетни планове и програми.

9. Настоящата директива не се отнася до планове и програми, съфинансирани по силата на текущите съответни програмни периоди¹¹ за Регламенти (ЕО) № 1260/1999¹² и (ЕО) № 1257/1999¹³ на Съвета.

Член 4

Общи задължения

1. Екологичната оценка, предвидена в член 3, се извършва по време на подготовката на даден план или програма и преди приемането им или внасянето в законодателна процедура.

2. Изискванията на настоящата директива или се интегрират в съществуващите процедури в държавите-членки за приемането на планове и програми, или се инкорпорират в процедурите, установени за спазването на настоящата директива.

3. Когато планове и програми съставляват част от йерархия, с оглед избягване на дублирането на оценката, държавите-членки отчитат факта, че оценката се извършва в съответствие с настоящата директива, на различни нива от йерархията. За целта, *inter alia*, на избягване на дублирането на оценката, държавите-членки прилагат член 5, параграфи 2 и 3.

Член 5

¹¹ Програмният период 2000—2006 г. за Регламент (ЕО) 1260/1999 на Съвета и програмните периоди 2000—2006 г. и 2000—2007 г. за Регламент (ЕО) 1257/1999 на Съвета.

¹² Регламент (ЕО) 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г., предвиждащ общите разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, 26.6.1999 г., стр. 1).

¹³ Регламент (ЕО) 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно подкрепата за селскостопанското развитие от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и изменящ и отменящ някои регламенти (ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 80).

Екологичен доклад

1. Когато се изисква екологична оценка по силата на член 3, параграф 1, изготвя се екологичен доклад, в който се идентифицират, описват и оценяват вероятните значителни последици върху околната среда от изпълнението на плана или програмата, разумните алтернативи, отчитайки целите и географския обхват на плана или програмата. Информацията, която следва да бъде предоставена за тази цел, се посочва в приложение I.
2. Екологичният доклад, изготвян по силата на параграф 1, включва информацията, която може разумно да се изисква, отчитайки текущите знания и методи на оценка, съдържанието и равнището на подробности в плана или програмата, етапа в процеса на вземане на решение и степента, в която определени въпроси се оценяват по-подходящо на различни нива в този процес с оглед избягване дублиране на оценката.
3. Наличната релевантна информация за екологичните последици на плановете и програмите и тази, получена на други равнища на вземането на решения, или по силата на друго законодателство на Общността, може да бъде използвана за предоставянето на информацията, предвидена в приложение I.
4. Органите, посочени в член 6, параграф 3, се консултират при решаването за обхвата и нивото на подробности на информацията, която следва да се включи в екологичния доклад.

Член 6

Консултации

1. Проектопланът или програмата и екологичният доклад, изготвен в съответствие с член 5, се предоставя на органите, посочени в параграф 3 от настоящия член, както и на обществеността.
2. На органите, посочени в параграф 3 и на обществеността, посочена в параграф 4, се предоставя ранна и ефективна възможност в рамките на подходящи срокове, да изразят своето становище за проектоплана или програмата, както и за придружаващия ги екологичен доклад преди приемането на плана или програмата, или внасянето им в законодателна процедура.
3. Държавите-членки определят органите, които следва да бъдат консултирани, които, по силата на своите специфични екологични отговорности, е вероятно да бъдат засегнати от екологичните последици на изпълнението на плановете и програмите.
4. Държавите-членки идентифицират обществеността за целите на параграф 2, включително засегнатата общественост, или която е вероятно да бъде засегната, или има интерес от вземането на решения по силата на настоящата директива, включително съответните неправителствени организации, като тези, подпомагащи защитата на околната среда и други засегнати организации.
5. Подробната уредба относно информацията и консултациите на органите и обществеността се определя от държавите-членки.

Член 7

Трансгранични консултации

1. Когато една държава-членка счита, че изпълнението на даден план или програма, изготвени за нейната територия, е вероятно да имат значителни последици върху околната среда на друга държава-членка, или когато една държава-членка, която е вероятно да бъде значително засегната, поиска това, държавата-членка, на чиято територия се изготвя планът или програмата, препраща копие от проектоплана или програмата и съответния екологичен доклад на другата държава-членка преди приемането му или внасянето в законодателна процедура.

2. Когато на една държава-членка се изпрати копие от проектоплан или програма и екологичен доклад в съответствие с параграф 1, тя посочва на другата държава-членка дали желае да влезе в консултации преди приемането на плана или програмата или внасянето им в законодателна процедура и ако го направи, засегнатите държави-членки влизат в консултации относно вероятните трансгранични екологични последици от изпълнението на плана или програмата и относно мерките, предвидени за намаляването или премахването на тези последици.

Когато такива консултации се състоят, засегнатите държави-членки се споразумяват за подробните мерки за осигуряване органите, посочени в член 6, параграф 3 и обществеността, посочена в член 6, параграф 4 на държавата-членка, които е вероятно да бъдат значително засегнати, да бъдат информирани и да им бъде дадена възможност да представят своето становище в разумен срок.

3. Когато, в съответствие с настоящия член, от държавите-членки се изисква да влязат в консултации, в началото на тези консултации те се споразумяват за разумни срокове за продължителността им.

Член 8

Вземане на решение

Екологичният доклад, изготвен в съответствие с член 5, изразените становища в съответствие с член 6 и резултатите от трансгранични консултации, проведени в съответствие с член 7, се вземат предвид по време на изготвянето на плана или програмата и преди тяхното приемане или внасяне в законодателна процедура.

Член 9

Информация относно решението

1. Когато един план или програма се приемат, държавите-членки осигуряват органите, посочени в член 6, параграф 3, обществеността и всяка държава-членка по силата на член 7, да бъдат информирани и да им бъдат предоставени:

а) планът или програмата, както са приети;

б) изявление, обобщаващо как екологичните съображения са били интегрирани в плана или програмата и как екологичният доклад, изготвен в съответствие с член 5, становищата, изразени в съответствие с член 6, и резултатите от проведените

консултации по силата на член 7, са били отчетени в съответствие с член 8, както и причините за избора на плана или програмата, така, както са приети в светлината на други разумни разгледани алтернативи, и

в) мерките, за които е взето решение, относно мониторинга в съответствие с член 10.

2. Подробните мерки относно информацията, посочена в параграф 1, се определят от държавите-членки.

Член 10

Мониторинг

1. Държавите-членки извършват мониторинг на съществените екологични последици от изпълнението на планове и програми с оглед, *inter alia*, да идентифицират на ранен етап непредвидени неблагоприятни последици и да могат да предприемат подходящи оздравителни действия.

2. С оглед спазването на параграф 1 съществуващите мерки за мониторинг могат да бъдат използвани, ако са подходящи, с оглед избягване дублиране на мониторинга.

Член 11

Взаимоотношение с друго законодателство на Общността

1. Екологична оценка, осъществена по силата на настоящата директива, няма да накърнява изисквания по силата на Директива 85/337/ЕИО или други изисквания на правото на Общността.

2. За планове и програми, за които задължението за извършването на оценки на последиците върху околната среда възниква от настоящата директива и друго законодателство на Общността, държавите-членки могат да предвидят координирани или общи процедури, изпълняващи изискванията на съответното законодателство на Общността, с оглед, *inter alia*, да избегнат дублиране на оценката.

3. За планове и програми, съфинансирани от Европейската общност, екологичната оценка по силата на настоящата директива ще се осъществява в съответствие със специфичните разпоредби в съответното законодателство на общността.

Член 12

Информация, докладване и преглед

1. Държавите-членки и Комисията обменят информация за опита, придобит при приложението на настоящата директива.

2. Държавите-членки осигуряват екологичните доклади да са с достатъчно качество, за да отговарят на изискванията на настоящата директива и съобщават на Комисията мерките, които предприемат относно качеството на тези доклади.

3. Преди 21 юли 2006 г. Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета първи доклад за приложението и ефективността на настоящата директива.

С оглед по-нататъшното интегриране на изискванията за защита на околната среда, в съответствие с член 6 от Договора и вземайки предвид натрупания опит от приложението на настоящата директива в държавите-членки, такъв доклад ще се придружава от предложения за изменение на настоящата директива, ако е подходящо. По-специално Комисията ще разгледа възможността за разширяване на обхвата на настоящата директива по отношение на други области/сектори и други видове планове и програми.

Нов оценъчен доклад ще се представя през седемгодишни интервали.

4. Комисията докладва относно взаимоотношението между настоящата директива и Регламенти (ЕО) № 1260/1999 и (ЕО) № 1257/1999 много преди изтичането на програмните периоди, предвидени в тези регламенти, с оглед осигуряване на последователен подход по отношение на настоящата директива и последващи регламенти на Общността.

Член 13

Изпълнение на директивата

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива преди 21 юли 2004 г. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат мерките, те ще съдържат позоваване на настоящата директива или ще бъдат придружени от такова позоваване при тяхното официално обнародване. Методите на подобно позоваване се определят от държавите-членки.

3. Задължението, посочено в член 4, параграф 1, се отнася до плановете и програмите, за които първият формален подготвителен акт е след датата, посочена в параграф 1. Планове и програми, за които първият формален подготвителен акт е преди тази дата и които се приемат или се подлагат на законодателна процедура повече от 24 месеца след това, са предмет на задължението, посочено в член 4, параграф 1, освен ако държавите-членки решат на базата на всеки случай поотделно, че това не е възможно и информират обществеността за своето решение.

4. Преди 21 юли 2004 г. държавите-членки съобщават на Комисията освен мерките, посочени в параграф 1, отделна информация за видовете планове и програми, които в съответствие с член 3 ще подлежат на екологична оценка по силата на настоящата директива. Комисията предоставя тази информация на държавите-членки. Информацията се осъвременява редовно.

Член 14

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 15

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 27 юни 2001 година.

За Европейския парламент
Председател
N. FONTAINE

За Съвета
Председател
B. ROSENGREN

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Информация, упомената в член 5, параграф 1

Информацията, която трябва да бъде предоставена съгласно член 5, параграф 1, по силата на член 5, параграфи 2 и 3, е следната:

- а) общо изложение на съдържанието, главните цели на плана или програмата и взаимоотношение с други релевантни планове и програми;
- б) релевантните аспекти на текущото състояние на околната среда и вероятната му еволюция без изпълнението на плана или програмата;
- в) екологичните характеристики на пространствата, които вероятно ще бъдат съществено засегнати;
- г) съществуващи екологични проблеми, които са релевантни за плана или програмата, включително по-специално тези, засягащи пространства от особено екологично значение, като например пространства, определени по силата на Директиви 79/409/ЕИО и 92/43/ЕИО;
- д) целите за защита на околната среда, установени на международно ниво, ниво Общност или на ниво държава-членка, които са релевантни за плана или програмата и начинът, по който тези цели и всякакви екологични съображения са били отчетени по време на изготвянето му;
- е) вероятните съществени последици¹⁴ върху околната среда, включително върху въпроси като биологично разнообразие, население, човешко здраве, фауна, флора, почви, води, въздух, климатични фактори, материални имуществва, културно наследство, включително архитектурно и археологическо наследство, пейзаж и взаимоотношението между горните фактори;
- ж) мерките, предвидени за предотвратяване, намаляване и възможно компенсиране на съществени неблагоприятни последици върху околната среда вследствие изпълнението на плана или програмата;
- з) общо изложение на причините за избор на разглежданите алтернативи и описание как е била осъществена оценката, включително срещнати трудности (като например технически недостатъци или липса на ноу-хау) при комплектоването на изискваната информация;
- и) описание на предвидените мерки относно мониторинга в съответствие с член 10;
- й) нетехническо резюме на информацията, представено по горните точки.

¹⁴ Тези последици следва да включват вторични, кумулативни, едновременни, краткосрочни, средносрочни и дългосрочни, постоянни и временни, положителни и отрицателни последици.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Критерии за определяне на вероятното значение на последиците, упоменати в член 3, параграф 5

1. Характеристиките на плановете и програмите, отчитайки по-специално:
 - степента, в която планът или програмата създават рамка за проекти и други дейности или по отношение на местоположението, естеството, обема, операционните условия или разпределението на ресурсите,
 - степента, в която планът или програмата оказват въздействие върху други плановете и програми, включително тези в дадена йерархия,
 - значението на плана или програмата за интегрирането на екологичните съображения особено с оглед съдействието за устойчиво развитие,
 - екологични проблеми от значение за плана или програмата,
 - значението на плана или програмата за изпълнението на законодателство на Общността в областта на околната среда (например плановете и програми, свързани с управлението на отпадъците или защита на водите).
2. Характеристиките на последиците и на пространството, което е вероятно да бъде засегнато, отчитайки по-специално:
 - вероятността, продължителността, честотата и обратимостта на последиците,
 - кумулативното естество на последиците,
 - трансграничното естество на последиците;
 - рисковете за човешкото здраве или околната среда (например вследствие на произшествия),
 - величината и пространствения обхват на последиците (географски район и брой на населението, които е вероятно да бъдат засегнати),
 - стойността и уязвимостта на пространството, което е вероятно да бъде засегнато вследствие на:
 - особени естествени характеристики или културно наследство,
 - превишени екологични стандарти за качество или пределни стойности,
 - интензивно земеползване,
 - последиците върху пространства или пейзажи, които имат признат национален, общностен или международен статут на защита.